

ромските пастори самостоятелно регистрират молитвени домове, които управляват, за да съществуват като отделна религиозна структура. В един от молитвените домове (с.Трояново, Бургаско), мъжът и неговата съпруга официално са ръкоположени от главния пастор на централната църква в Бургас за проповедници със статут на дякон и дяконица. Участието на жената в управлението на църквата не е уникално българско явление. Като институция протестантската църква разрешава жени да бъдат ръководители на молитвените домове или да управляват заедно със своите съпрузи (Славкова 2005: 288-289).

„Ние бяхме в църквата в квартала, но когато видяхме, че нещата в църквата не вървят по правилен начин и ние се отделихме.... Моята църква е домашна църква. Ние сме три приятелки и се събираме в къщи, за да се молим на Господ. Ние изпълняваме точно божии повели.... Ние нямаме пастор. Исус е нашият пастор..... Събота и неделя вечерно време се събираме на молитва....” (ж., р.1946 г.) (Цит. по Просто начин на живот 2004: 98-99).

Само в Стара Загора до началото на ХХI век са регистрирани 18 църкви. С приемане на новия Закон за вероизповеданията през 2002 г. те се регистрират и остават 12. Някои от тях имат самостоятелни молитвени домове, други ползват помещение под наем, дома на пастора или къщите на вярващите. Те смятат, че църквата е там, където е Бог, а Бог е там, където е вярата.

До пастора е и жена му